

KAKO VZPOSTAVITI MIR ZNOTRAJ SEBE

Vodi: Gdč. Lana Praner z Gospodi, 30. marec 2025

Takole. Sedaj lahko tudi v Našem času, Našega zavedanja in obstojanja tudi pričnemo. Najprej iskren, topel in srčen pozdrav vsem, ki ste se zbrali v različnih sferah, na različnih področjih, v različnih časovnicah in v različnih področjih takšnega ali drugačnega življenja. Srčno in toplo pozdravljeni.

Kakorkoli že, v temu času, v kateremu se, pač, nahajamo, prilagajamo postavitve snemanja tako, da je za vse pošteno, pravično in dosledno. Tako, da upamo, da boste sprejemali tudi takšno zvrst postavitve, dajanja, védenja, znanja, razumevanja in Naše ljubezni za vse vas, kjerkoli, kadarkoli prisluhnete in sodelujete.

Moje imenovanje je preprosto le Jahve, Jahve Jahvarjunski ali Jahvet Visočanski. Tako Mi pravijo ali Me opevajo.

Vsi svetovi, časi in prostori so vpeti, tako, da imamo prostor za vpogled in za odpiranje ene izmed najbolj posebnih tematik, katere bodo vsekakor najbolj dobrodošle ali dobrodošle, da Bom bolj pravilno prevajal v slovenski jezik, ljudem, kateri so fizično porojeni, vstajeni ali v živemu življenju.

KAKO NAJTI NOTRANJI MIR?

Kako najti notranji mir je tisto nekaj, kar je najbolj zanimivega predvsem za žive ljudi. Za tiste, kateri transformirate, preoblikujete in se v zapisih karmičnega cikla ali živega razkrojnega življenja soočate s tem preoblikovanjem.

Zakaj človek kot človek, kot popotnik ne najde miru in na kakšen način ga vzpostaviti in sharmonizirati in priti do njega in razumeti, zakaj odide mir od njega, bo vsekakor neka zlata nit tega tokratnega popotovanja v razkrivanju védenj in spoznanj.

Mir je vedno simbioza. Simbioza razumevanja, pretakanja in sodelovanja.

Kadar se svetovi, časi in prostori medsebojno povežejo in so v skupnem dihu, v skupnem utripu, v skupen cilj usmerjeni, se ustvari mir.

To je mir in ravnovesje. Torej skupni jezik skupnega toka ali skupnega zatiča, v katerega se vse energije stekajo, da se podprejo in da se uskladijo.

To pomeni, da je zapis v naprej postavljen tako, da je dober, varen in dostopen. Zakaj dostopen?

Zato, ker preprosto, tisti, ki so prehajajoči v prihodnji čas, v trenutek prihodnosti in so na nek način jasnovedni ali jasnoslušni ali jasnoznavni, prehajajo v prostor ali v neko linijo, kamor vstopa v predčasje tudi Instinkt.

Zakaj v predčasje tudi Instinkt?

Ker je to nekaj, kamor prehaja pogledati, vidi in prenaša informacijo navzdol v nižino, kjer ste vi, čisto sami.

To pomeni, da v temu času in v temu prostoru je vse v usklajanju ali v usklajevanju, da Bom pravilno prevajal – vse, kar je skupnega in podpornega, je v ravnovesju, ustvarja ali je ustvarjen mir. Torej, dogovor!

Takrat je varnost. Takrat je mir.

RAZUMEVANJE IN SPREJEMANJE

Kadar je varnost in mir, je v človeku dejansko pridih razumevanja, globine in sprejemanja. Razumevanje in sprejemanje sta dve točki, dve linije, v katerih posameznik lahko sprejme. Sprejme, da je tako kot je in samo je.

Kako človek samo je?

Takrat, kadar sprejema situacijo, da mu je podana iz Nebes ali iz Zgornjega dela v nižino in vidi, da se situacija pelje, ne da bi jo zmozel zaustaviti, ne da bi zmozel nanjo vplivati, ne, da bi jo zmozel preoblikovati ali kakorkoli vplivati na to. Ko sprejme situacijo, v njemu nastaja mir. Zakaj?

Tako Zgoraj kot tudi spodaj. Spodaj, v temu trenutku, če se obrnemo samo na zgornji pol pomeni, da imamo nekako ustvarjen mir in harmonijo. Torej, to je tisto nekaj, kjer se usklajuje zgornje polje in mu sledi spodnje polje.

Kadar prehaja do tegá, je v človeku mir in nikakor ne nemir.

VPLIV SVETA RAJNIH

Kadar posameznik se znajde v nekemu nemiru, v trenutku, na katerega posameznik kot človek nikakor ne more vplivati in se počuti ujetega, nemočnega in poskuša preoblikovati ali poskuša drugače zastaviti dogodke, da bi imel občutek varnosti in miru znotraj sebe, govori o dejstvu, da so v ta prostor vpeti rajni ali, da na življenje vpliva svet rajnih.

To pomeni, da so lahko tisti, kateri so karmično vezani ali delno karmično vezani še na svoje deleže, ki so porojeni in so izven fizičnega življenja, torej tisti ali tiste, katere ste poznali ali ste jih zakopali, ali ste nanje popolnoma pozabili. Kajti, to so tisti nekateri, kateri so se zataknili in niso zmogli preiti ven iz ujetosti Zemlje.

Kaj je za njih ujetost Zemlje?

Vice, viče in nikakor ne kraj, ki prinaša mir in harmonijo.

Prostor, v katerega so vpeti, so vpeti zaradi spominov in je to spominski čas, spominski čas, ki je prislonec ali vpet, ali PRIPET ali čisto zapet v prostor fizičnega živega življenja.

To pomeni, da je to prostor, na katerega so vpeti spomini. Zato imate vedno občutek, da se lovite v nečem, kar ne morete vplivati in se vedno znova nekaj ponavlja, ponavlja in imate občutek, da se je to nekje že dogajalo – v preteklosti! Da veste, kam sodi, pa hkrati ne veste, kam sodi. In v vas se ustvarja nekakšen nemir.

Poskušajte z zavestjo sebi raztolmačiti, zakaj se nekaj dogaja in na ta način zavest in nikakor podzavest poskušajte prepričati v to, da ustvari v sebi mir.

Do tega mira nikakor ne pride dokler notranjost spomina ne sprejme, da je situacija takšna kot je. In takrat se človek ves čas poskuša truditi, da vpliva na tok dogodkov. Predvsem opazujte lahko pri sebi, da DOPOVEDUJETE in POSKUŠATE biti aktivni v temu preoblikovanju nekih dogodkov.

Ampak, vi se zbudite s tesnobo v srcu in se večkrat vprašate: »Uf, ta nemir! Kako nadvladati ta nemir, da v sebi najdem mir?«

KOLEKTIVNA KARMA GLOBINE IN DAVNINE

Naslednje področje, kateri je ali katero je, katero vpliva najbolj na fizična življenja vas ljudi, da nimate miru, pa so pokopanine, pa so tisto nekaj, kar je izpod vaših fizičnih tal.

To so svetovi, časi in prostori, kjer so razkrojke, kjer je tisto, kar zakopljete iz svoje preteklosti ali od svojih rajnih, torej, od teles tisto nekaj, kar vi preprosto kot duša, ko olesenite, odidete in pustite spomine takšni kot so.

In to je nekaj, kar je globina. To je nekaj, kadar pride ta globina na površje in prehajate v fizično življenje kot strah, kot skrb, kot tisti občutek, da boste imeli vsak, vsak trenutek kot, da se vam bo zrušil svet pod vašimi nogami in imate občutek, da ne obvladujete situacije in imate ne samo nemir, ampak strašno skrb in strah iz nečesa, kar ne znate obrazložiti pomeni, da je to nekaj, kar prihaja od spodaj.

In kadar prihaja od spodaj je to nekaj, kar vpliva na kolektivo, kar vpliva na maso, kar vpliva na pretekle dogodke, katere so nekoč nekaj gradili posamezniki v neki skupnosti. Zato se ujamete v skupinsko karmo, katera je izključna samo iz globine. To si zapomnite!

Takrat imate občutek, da bežite. Takrat imate občutek, da bi se skrili in kar prespali tok dogodkov. Upate, da se bo čim prej nekaj zgodilo, da se boste lahko umirili, pomirili sami s seboj.

Torej, že ko se zbudite zjutraj vam je težko vstati. Vam je tisto nekaj, kar imate občutek telesa, da je težina, bolečina in strah. To je nekaj, kar je kolektivna karma globine in davnine.

Ampak takrat, kadar se znajdete v kolektivni karmi mase ljudi, ko vas masa duš lovi pomeni, da je to nekaj zgodovinskega, kar je temeljnega za neko skrb neke zgodovine.

In kadar se v globini in davnini prebudi prav to pomeni, da se dotika veliko število ljudi. In to ne gre več na posameznika, ampak na maso, na veliko maso ljudi, ki je iz različnih smeri.

In takrat imate nemir, pa sploh ne veste kako in kaj narediti in prihajate v fazo, kjer imate občutek, da dobesedno bežite drug pred drugim. Da se poskušate skriti drug pred drugim. Da imate občutek, da sploh ne bi smeli biti tam, kjer ste. Imate občutek, da bi morali nekaj narediti, ali se morda vrniti ali se preseliti, ali se poročiti ali se morda nekako preobrniti. Morda iti v neki večji nakup samo zato, da bi našli neki svoj mir.

To so ključni momenti, kjer ste vpeti v kolektivno karmo neke davnine ali neke globine, ki je temelj za globinska področja in osvobajanja.

Zato pri takih trenutkih imate občutek, da ste dobesedno v nemoči.

In kako izrazito se to kaže na vas?

Ker se borite sami s seboj – kaj bi počeli? Ali bi bili z nekom? Pa ne bi bili z nekom. Pa obsojate in kažete na druge, da so krivi zato, ker vi nimate miru. Pa kažete s prstom na to, da so živali krive, ker vas spravljajo ob pamet, zato, ker nimate miru.

Pa imate občutek, da nimate denarja. Pa iščete vedno znova razlog, da je nekdo kriv, da vi nimate denarja. **In vedno znova zvalite krivdo na nekoga drugega, ker imate vi v sebi ogromno stisko.**

To je izrazita kolektivna karma in nekakšen glavni pregon globine duš, ki so pognane na življenje ali na višji nivo, kjer traja življenje ali ga imate vi v rokah. Kajti, kot masa ljudi na vas pritiskajo lahko zgodovinske duše, ki so bile v zgodovini že vpete, že v poziciji, da bodo preoblikovale in so naredile zapis, kakršen so.

Zato se večkrat znajdete v obdobjih, kjer imate občutek, da se polja ali področja menjajo glede na Lune, glede na pozicijo Zemlje, glede na pozicijo Sonca. Se pravi, vse to, kar je izven vašega dometa, kar je zgoraj, izpod globine Zemlje vpliva na tok dogodkov kolektivne karme.

PRI TEHTANJU V MESECU JANUARJU 2025 SE JE LOČIL ZADNJI TEMELJ ZLA IN DOBREGA

Ampak, glede na to, da ste pred nekaj daljšimi tedni ali krajšimi tedni, prehajali v fazo, kjer so se planeti, vaši zemeljski planeti, medsebojno nanizali pomeni, da so se prav iz različnih planetarnih Ozvezdij – planetarnih Ozvezdij, kot pravimo v Našem besednjaku, dejansko vse, kar je bilo globinskega in zgodovinskega prišlo na površje in prehajalo v tehtanje. In pri temu tehtanju se je ločilo zadnji temelj zla in dobrega.

Zato ljudje imate vedno večji nemir. Zakaj?

Ker pričeli ste opazovati svet z drugačnimi očmi. Iz drugačnega zornega kota vidite, kot da ste postavljeni v nekaj, kjer vam svet dosedanjega poznavanja dobesedno polzi izpod vaše dlani.

Imate občutek, da ste nemočni. Zato velikokrat jokate in velikokrat ste v stiski. In velikokrat ne veste, kaj narediti ali kaj postoriti.

Ampak, saj veste, pred leti Smo vam dejali, da prehajate v obdobje, kjer bo svet padel na zlo in na dobro. In ni več vmesnega prostora, ampak je samo še ena ali druga stran. In vsaka stran se bo ostro izoblikovala pri vsakemu posamezniku: ali slabo ali dobro, zavisi, v katero smer tehtanja se je posameznik postavil ali nekako nanizal.

In to pomeni, da se bo posameznik v temu tehtanju ali po temu tehtanju, torej od meseca januarja dalje letošnjega leta, predvsem velikokrat znašel v trenutkih, kjer bo sam zapazil sam sebe. In imel bo občutek, da okoli njega ničesar ni. In imel bo občutek, da je v času in v prostoru, kjer je pozabljen, izgubljen, osamljen in se bo boril ali pa bodril.

Ljudje, ki se bodo bodrili sami sebe je to zato, ker so na tehtanju dejansko sami sebe osvobodili določenih težin in bolečin, ker so jih skozi preoblikovanje reinkarnacije sprejeli in jih nadgradili, tudi morda preko duhovnosti, ne glede na to, kakšno zvrst duhovne rasti posameznik uporablja. Nekateri bolj šamanske, nekateri bolj kvartopirske. Nekateri bolj v pripomočkih Lune ali Sonca ali ozvezdja. Se pravi, duhovnost je spekter različnih področij. Ampak, vsak posameznik pri sebi postavi svojo duhovnost v nivo, v kakršni je bil v zgodovini na najvišjem nivoju.

Tako lahko medsebojno vidite drug drugega, na katerem nivoju je nekdo v zgodovini dosegel najvišje področje, v kateremu se je znašel tudi sedaj.

Zato znate tudi v duhovnosti drug drugega včasih gledati začudeno, kako je mogoče, da je drugačnega pogleda, drugačnega mišljenja, nerazumevanja ali ne zavedanja. Se pravi, zopet tisto nekaj, kjer boste opazovalci.

Zato ne sodite, da ne boste sojeni. Bodite opazovalci in s svojimi lastnimi kreacijami svojega bita, kažete svetu kdo vi ste, kaj vi ste. In na podlagi tega boste vi trdno stali na svojih nogah in boste našli in ohranjali svoj mir.

Torej, kadar se človek ali posameznik prilagaja in poskuša ugajati, da bi morda druga stran opazila njega kot za vzgled, kot za nekaj, da bi iz zla ali iz slabega povlekel na svojo stran nekoga drugega, je to nesmisel! V temu času popolnoma nesmisel. Zakaj?

Ker je bitno, da vsak posameznik samo je. Da stoji v svojih obuvalih trdno za tem, kar on je. Kajti, na temu področju je izredno pomembno, da ga ne spodnese življenje.

Zato se velikokrat ukvarjate ali se boste ukvarjali ali se boste celo srečali z dogodki, kjer vas bodo nekateri prepričevali, da nimate prav, da niste naredili prav, da nehaite in naredite tako, da bo njim prav. Se pravi, vedno znova vas bo nekdo poskušal prepričati, da ste v napačnih odločitvah in da je čas, da se spravite nazaj.

To pomeni, da boste v temu obdobju velikokrat na svojem lastnem križpotju, kaj da in kaj ne? **Bistvo, ki je, je, da ste vedno v zavedanju, kaj vi pravzaprav ste oz. kdo ste.** In skozi to prehajate v lasten mir, ker se boste zavedali, da na življenjski ravni ste iz različnih spektrov

skupaj postavljeni. Kajti, različni nivoji globine in širine in nekaterih tudi višine je utelešenih. In zato različne niti, različne, zgodovino tkejo različne pozicije.

Kadar ste v temu, da opazujete, da se borite in da postavljate, da stojite sami za seboj in da se ne pustite prepričati drugemu, da ima prav, nikomur ne poskušajte dopuščati, da vas prepričuje, ampak vaša moč raste s tem, ko opazujete in vidite, kaj ste vi in kako se vi počutite. In delate analizo pri sebi, morda dnevnih dogodkov, tedenskih dogodkov, življenjskih dogodkov.

Ampak, tudi če opazujete in opazite, da ste naredili spodrseljaj, ker ste se morda ločili, ker ste morda nekaj zavrnili, ker morda nekaj niste sprejeli ali karkoli, da vi vidite to kot spodrseljaj, vam zastavim vedno znova vprašanje: »Kako pa vi veste, da je to spodrseljaj?« In ni, da se morate kesati zato, ker nečesa niste naredili! Torej, to si vtrite v zavest ali v podzavest. Zakaj?

Kajti, vi ne vidite, kam bi vas to peljalo, če bi bili tako, kot ste bili, kot vas drugi prepričujejo ali sami sebe prepričujete.

Vaša največja moč je sprejeti dejstvo vsakega trenutka, vsake situacije, vsakega življenja, vsakega popotnika, da sprejme trenutek ali dejstvo, da je tako kot je.

In to je modrost. To prinaša mir. In točno to prinaša, na nek način, iz zunanosti bolečino, ker vas bombardira masa ljudi ali masa situacij ali različni dogodki, ki vas poskušajo dobesedno kot pretrgati, kot prebosti, kot stepsti, kot prelisičiti in povleči v zgodovino, da vi ne bi odskočili in prestopili.

Saj veste, tako kot zgodovina globine je, drug drugega ne spuščajo navzgor. V različnih nivojih globine je tako, da je vse ujeto in drug drugega vlečejo nazaj.

Enako je v Soncu. Tako kot prostor, kjer je ujet, je sončna energija, v katero so ujete tudi različne civilizacije različnih duš, različnih populacij, ki so v vesolju prišle tako daleč, da so na koncu zrušile same sebe in iz prostora je nastalo novo sonce.

Torej, prostor ali energija, katera se je ujela v trenutek in v čas, v kateremu je bilo vse skupaj postavljeno tako, da je bil zapečaten ali je zapečaten točno moment, točno prostor, v kateremu se je vse skupaj dogajalo.

Enako po nivojih spodaj. Enako na končni lokaciji sončne destinacije.

Torej, zato lahko govorimo, da je Sonce namreč prostor ali zaključna točka, v kateri se vse ostane ali zaostaja.

Torej, različna sonca v vesoljnemu obstoju namreč govorijo o zaključku popotovanja tukaj in sedaj, ali v nekemu dogodku ali v nekemu času.

PRIHAJA ČAS, V KATEREM SE BOMO SOOČALI S SVOJO LASTNO PRETEKLOSTJO IN PRIHODNOSTJO

Enako kot se dogaja zunaj ali se je dogajalo zunaj, predno je tudi nastala planet Zemlja in je v preoblikovanju tudi njej namenjen določen čas sončne svetlobe, vsekakor prehajamo ali prehajate v trenutek, kjer boste zagotovo, zagotovo se soočali s svojo lastno preteklostjo in PRIHODNOSTJO.

Kaj to pomeni?

Da boste zopet na dveh delih – preteklost ali prihodnost.

Torej, kdaj boste našli svoj mir?

Ko boste stali sami za seboj in sprejeli za sebe, pred sabo, svojo lastno prihodnost.

Zakaj pred sabo?

Zato, ker vi hodite naprej in ne hodite nazaj. Ker niti vi nimate možnosti, časa, da bi hodili nazaj, ker bi morali hoditi v globino Zemlje ali podzemlja, kar pa vi ne hodite. Sem prepričan v to!

Ker iskalci svetlobe, iskalci resnice, iskalci, prebujevalci vedno hodite naprej. To si zapomnite.

In vsa čast, slava vam, ki iščete, raziskujete, postavljate in usmerjate vse in vsakogar tako, da ste iz sebe lasten vzgled in hkrati mir.

Ko vi stopate dobesedno kot, da bi hodili skozi ledeno ploskev, skozi visoke zasnežene planjave, tako težko je včasih preiti skozi. Včasih imate občutek, da ste v sneženih prostorih dobesedno ujeti. In ko stopate, stopate počasi, previdno in se borite z nevihto.

In takrat, ko pridete skozi nevihto ali skorajda do konca, vedno znova opazate, da znotraj vas gori plamen. Plamen upanja – saj boste zmogli! Plamen zavedanja, da boste zmogli in vas Instinkt, intuicija in ves naboj sonca in svetlobe poganja naprej, ker nočete obmirovati, ker veste, da ne zmorete in ne smete obmirovati, vas to poganja v to, da pridete skozi snežni metež navzven. In ko nevihta mine, se ustvari mir, sonce in lepota zasije nad vas.

Takrat se ustvarja mir. In takrat imate zadovoljstvo. In ko se obrnete nazaj, si mislite: »Le kako sem to zmogel? Le kako sem to zmogla? To je čudež, da sem prehodila! To je čudež, da sem zmogel prestopiti skozi vse to! Tako težko je bilo!«

Tako poteka vaše življenje. In tako je vaš vsakdan.

Pri nekaterih bolj intenzivno, pri nekaterih manj intenzivno. Ampak zakaj? Vse je odvisno od tega, koliko za koga živite? Koliko prenašate iz preteklosti? Koliko vam je naloženega iz preteklosti? Koliko, pazite to!, je energije ostalo od tistih, ki so izven vašega življenja in so se zataknil, ker se vi prebujate in ste se prebudili in ženete naprej. In ste nekdo, ki hoče preiti v svoj prav, v svoje zavedanje, v svojo lastno zmago. In ko vi veste znotraj, da tako, kakor

delate je prav, imate občutek, da Tema ves čas posega po vas, v resnici pa so to tiste duše, od katerih ste se vi odlučili in bodo te duše ostajale daleč, daleč izza vas.

To pomeni, da Temo puščate za seboj.

In ko Svetloba hodi in gre v skupen cilj, postaja ta Svetloba vedno močnejša, vedno intenzivnejša. In takrat se posamezniki medsebojno najdete, ki medsebojno sodelujete in se tudi podpirate.

In to pomeni, da imate skupen cilj, skupen fokus, skupno sprejemanje, skupno zavedanje svojega lastnega bita. Takrat naenkrat pride mir znotraj vas. Zakaj?

Zato, ker ste sprejeli situacijo, da ste se podprli, da ste drug drugega potiskali naprej, da ste drug drugega ohrabрили. Ohrabрили pa z dejstvom, da ste ugotovili, da le niste čisto sami.

Ko posameznik dobesedno izstopa iz množice ljudi pomeni, da sveti izpred, iznad, izza vseh ljudi.

To pomeni, da tisti, ki se obračajo stran in bežijo stran, so njemu izza. In vse to je tisto nekaj, kar na koncu prinaša mir.

In če ste do sedaj opazili, je vedno nekaj, kar je od drugega, vpliva na vas. Kar je znotraj, je tudi zunaj. To pomeni, da ko vi stojite, pa ste lahko posameznik, pa ste lahko v manjšini, pa ste lahko peščica pomeni, da nadvladate svojo energijo in se ženete in potiskate naprej. Vaša energija raste. Vaša moč raste. Vaš upor raste. Vaša vztrajnost raste. Kar naenkrat postajate bojevniki Luči, bojevniki Svetlobe. Zakaj?

Ker se borite za svoj prav. Ker veste, da je to tisto, kar HOČETE doseči. Pa ne zato, da bi kljubovali! Zato, ker v nekemu trenutku vam ne ostane drugega kot samo, da greste po gazi snega naprej in naprej do miru, do vrha in tako kot bi lezli na vrh gore. Ko pridete na vrh gore, izza vas ostaja nemir. Na vrhu gore nastaja mir. Zakaj?

Ker je znotraj vas zadovoljstvo, da ste zmogli. In ko se obrnete navzdol pomislite, kako hudo je bilo, ko ste bili med njimi. A po drugi strani izgleda kot, da bežite. Ampak ne bežite. Ampak ste razsvetljeni in prebujeni, ker poslušate sami svoje srce.

In ko človek posluša sam svoj notranji jaz, sam svoj steber, svojo notranjost, dejansko začuti, da je osamljen, sam, ampak močan. Zato vas mnogokrat kdo spomne: »Ja, tebi je lahko, ker ti lahko, ker ti si močan ali močna. Ker ti si tako zelo močna!« Tako se izražajo. Tako vam nalagajo. Tako vas opomnejo, da ste drugačni, da ste izstopajoči, da ste mogočnejši kot vidite sami sebe.

In to je nekaj, kar je velika vzpodbuda za vse in za vsakogar.

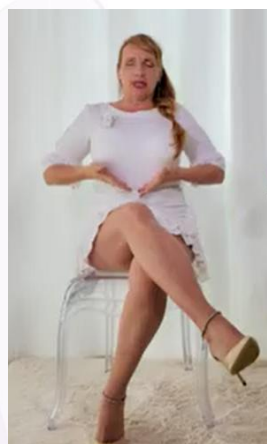
Torej, kadar sebe analizirate in ste v nekemu tesnemu bojevanju znotraj sebe, lahko po teh linijah, katere smo odkrivali, točno vidite, v kateremu spektru se nahajate kot posameznik – ali v skupinski karmi ali v živemu življenju, kjer vi zaključujete, preoblikujete ali postavljate popravne izpise rajnih, kateri so ostali ujeti na planetu Zemlja v vicah, vičah ali v prostoru, ki je vezan na skorjo Zemlje, NA SKORJO Zemlje in ne pod skorjo Zemlje.

In takrat, ko vi sledite sami sebi, se iz vas odpira steber Svetlobe zaupanja. Takrat k vam pričnejo dobesedno nekako se stekati hrume velike, visoke energije, katere prehajajo do vas, da vas oprimejo in potisnejo naprej. Poprimejo in popeljejo za seboj. Delajo z vašim Višjim jazom, z vašo kronsko ali vrhovno čakro, z bitjem, ki je izza vas, iznad vas ali okoli vas. Se pravi, z nekom, ki je več kot to, kar vi veste, da ste.

In takrat imate občutek, da vas vodi svetloba. Da niste sami, da niste osamljeni. In prične se slišati glas. Prične vas nekdo opogumljati. Prične vas vzpodbujati. Prične vas crkljati. Prične vam dajati upanje. Prične vam dajati zaupanje. Prične vam govoriti: »Dajte, saj bo šlo! Saj nisi sam. Saj zmoreš!«

Pričnejo vam peti. Pričnejo vas spodbujati na takšen ali drugačen način.

In v tistem trenutku v vas naenkrat nastane mir.

Ko se Svetloba dobesedno »vpasa« kot po lijaku navzdol v predel pleksusa, kjer ste vi kot Zasnovniki in ko vi v temu lijaku dobesedno ste vpeti v to vrtničasto gmoto in ste znotraj v lijaku Svetlobe, pričnete večkrat jokati. Pričnete se večkrat zahvaljevati. Pričnete postajati uporniki. Pričnete sami sebe govoriti: »Saj bom! Saj bo šlo! Ne bojo me! Ne bodo me! Ne bodo me zlomili! Ne bodo me prepričali! Ne bodo me ulovili. Ne bodo me postavili. Ne bodo me ukalupili. Ne bodo naredili iz mene nekaj, kar jaz nočem.«

Torej, različni spektri, ker imate nekoga, ki vas vodi iznad vašega jaza ali obraza.

To pomeni, da ko prehajate v ta spekter, vi naenkrat v sebi dobivate mir. Mir znotraj sebe lahko dobite izključno samo takrat, ko ste ves čas povezani s svetom Zgoraj, ko ste povezani z Nekom, ki vas vodi od Zgoraj, z vašim vrhom ali z Nekom, ki je povezan nad vašim vrhom. Torej, vedno tisto, kar je Zgoraj.

Zato vedno, ko ste v stiski, padete in molite in prosite in rotite in jokate, ali objokujete ali naprošate vedno v Nebo. Torej, vedno navzgor! Nikoli v tla, nikoli v zemljo. Nikoli ne zlivate sebe v to, da naj se odpre Zemlja in da naj Bog pride navzgor, da vas posluša. Vedno se odprete s srcem navzgor! Zakaj?

Zato, ker je Zgoraj svet miru.

In ko se svet miru poveže z vami, znotraj vas, v pleksusnemu predelu, je v vaši notranjosti torej ujet ne samo srčni predel, ampak Zasnovnik znotraj in je v najnižji točki te spirale, kjer imate občutek, da ste zavarovani, očuvani, sprejeti. In to je nekaj, kar vam prinaša obilico, obilico nekega notranjega razumevanja, notranjega zavedanja. In tako nastaja sprejetost.

Takrat, ko človek čuti, da je Nekdo na njegovi strani – to je bistvo, se počuti v miru in harmoniji.

Kadar človek začuti, da je nekdo samo navidezno v miru z njim in mu prej prinaša podzavestno skrb in razmišljanje, ali mu res lahko zaupate, ali je res zaupanja vreden pomeni, da ste povezani v globino. In ta lijak je vezan na zgodovino. In zato, ker je povezana in aktivirana zgodovina, se vi sprašujete, ker imate spomin, kako je bilo. In zato se za posameznika vedno znova postavite tako, da ste, ali previdni ali pa čisto odprti in si upate zaupati, ker točno veste, kdo koga vodi in mu sočutno ali čutno dajete vedeti, da ste to, kar ste.

To pomeni, da je zelo pomembno vedeti, v katero smer vpenjate lijak. In kadar se vpenja lijak od višine navzdol v globino, se pravi, je zapet tako Zasnovnik, tako srčna energija. Tudi miselna energija.

To pomeni, da misel ali podzavest ali zavest ne razmišljata več in ne iščeta rešitve, ampak samo sta. Takrat je v temu lijaku dejansko pocrkljena tako miselna energija ali bitje, ki misli in je voden iz strani Svetlobe. Zakaj? Kajti, vse skupaj gre tako v smeri, da se postavi na stran Svetlobe.

Takrat vi znotraj sebe veste, kaj boste naredili. In samo ste. In imate občutek kot, da ste v vrtincu nekih dogodkov, na katere tako zelo težko vplivate. Imate občutek kot, da ste snežni plaz ali kepa v snežnem plazu, ki dobesedno drvi nekam, katerega ne morete ustaviti, a hkrati veste, da ga je potrebno ustaviti.

Torej, kadar se znajdete v temu lijaku vi zvečer, ob večernemu času običajno vedno znova pravite: »Še dobro, da me nekdo čuva ali pazi.«

To so znaki, kjer vi veste, v kateremu nivoju ste oz. v kateremu prostoru ste, kdo vas vodi, kdo vas usmerja. Kdo vam postavlja situacijo v takšni smeri, da je za vas dobra in dobrodošla.

Predvsem bodite pozorni: kadar uskladite tisto, kar je Zgoraj s tistim, kar je spodaj – kaj pomeni spodaj?

Zasnovnik je središčna točka in je življenje. Se pravi, tisto, kar je od višine v življenje speto prinaša mir. Torej, znotraj in tudi zunaj.

Tisto, kar je zgoraj ali tisto, kar je spodaj. Tisto, kar je v manjšem od tistega, kar je večjega. Se pravi, to je tisto, kar vas žene naprej, da postavljate svojo misijo, svojo oporo, svoje zaupanje. In to vam daje mir. Kljub nemiru vam daje mir.

Mir pomeni, da sprejemate situacijo takšno kot je. Da ste zmožni biti usmiljeni, a hkrati strogo postavljeni, da to ni tisto, kar vi delate, ampak samo ste, ker plujete, ker vas poganja tok dogodkov tako daleč in s tako intenzivnostjo naprej, da prehajate v fazo, v kateri vi dobesedno, v enemu trenutku se obrnete in se slišite, ko rečete znotraj sebe, izven sebe, skozi usta, skozi misel ali kar iz vas: »Ubogi tisti, ki mi dela, kar mi dela.«

To je – postajate sočutni zato, ker se vam nekdo zasmili. Ker tisto, kar dela, kar vas poskuša prelisičiti, dejansko se vam napadalec ali nekdo, ki vam dela zlo, ki vas hoče zlomiti, ki vas hoče spotakniti, dejansko prav zasmili. Zakaj?

Ker ubogi jaz ne ve, kaj ga čaka in vi prav znotraj sebe veste, da ste nekaj prerasli, da ste nekaj prestopili in zvečer v miru zaspite.

In ko zvečer v miru zaspite in tudi, ko se v miru zbudite, vam pride običajno prva misel žalost, zakaj delajo nekateri to, kar delajo?

To je tisti znak, tista smer, tisto nekaj, kar je simbol miru, usmiljenstva. Miru notranjega miru, ko sprejemate, ko sprejmete in ko veste, da vas nekdo vodi in vas pelje skozi ta tok. Kot bi vas objel z velikimi dlanmi in se vas spremlja skozi tok življenja, skozi tok dneva in vas v večernem času da na varno stran postelje in v miru, pod njegovo taktirko, tudi spite ali zaspite.

In to je signal ali vez z nesmrtnostjo. To je simbol, smer ali postavitev za življenje po življenju ali izven življenja Zemlje. Se pravi, nekaj, kar je fizičnega. Kajti, vaša fizična energija se bo povezovala s fizično energijo.

Torej, to je tisti spekter neke prihodnosti. In to je tisto nekaj, kjer posameznik najde zavedanje svojega miru.

KAKO SE SOOČITI Z NEMIROM ZNOTRAJ SEBE?

Kadar imate v sebi nemir – torej, sedaj veste, zakaj ste tako postavljeni in iz katere smeri vas nekdo preizkuša ali v kateremu nivoju ste se znašli, ker bežite ali se izvijate iz nečesa, kar ste že izživeli in vam drugi poskušajo naložiti svoje lastno breme, katerega ne zmorejo nesti ali nočejo nesti.

To pomeni, da je potrebno najprej videti od kod vaše breme nekega nemira. Ko vidite, iz kod izvira ali kdo vam ga povzroča, se pravi, da vi vidite, da najdete vzrok, zakaj je neki nemir znotraj vas, je pomembno, da se ustavite.

Npr., da vam prijatelj povzroča strašen nemir je bistvo, da se ustavite. Vzemite si nekaj minut časa za to in pomislite: Kaj je tisto nekaj, da mi prinaša nemir? Kaj posameznik dela? Česa vas je strah? Zakaj ste ratali previdni? Zakaj ste ratali oprežnejši? Zakaj ste ratali sumničavi? Zakaj? Ker se zgodovina nekoga vpenja in se prebuja zgodovina in je on na testu. Ne vi!

Ker, če bi bili vi na testu, bi vi delali enako drugemu. To pa ne delate. Sem prepričan, da ne! Ampak, na ta način vi dejansko vidite, da nekdo poskuša preoblikovati svoj zapis ali pa ga izživeti.

Ko vidite razlog, kje ste sumničavi in zakaj ste sumničavi je bistvo, da v vas zavlada mir. Kako zavlada mir?

Da znotraj sebe sebi poudarite in rečete:

»LEPO PROSIM SVETLOBO NAD SEBOJ, V SEBI IN OKOLI SEBE, PROSIM, PELJITE ME SKOZI TO, DA BOM VARNO PRIŠEL SKOZI KOT ČISTI BISER BISERNEGA VSEGÁ.«

Ko ste napolnjeni z energijo Svetlobe in ko ste nekako obkroženi s Svetlobo in ste očuvani, dejansko vidite trenutke. Vsak trenutek, kdaj nekdo nekaj splektari, kdaj nekdo nekaj naklepa in ste pozorni, ker vam, tako kot, da se vam izrazito zaznave dodatno izostrijo. Na ta način vidno vidite in vedno veste, kje vas nekdo poskuša prelisičiti in vedno bolj izrazito vidite dogodke, ki so se lahko, skozi prijateljski odnos, odvijali že leta, desetletja ali že stoletja, predno ste se sploh utelešali.

Torej, dokler ste na Zemlji v temu življenju je bistvo, da se zavedate, da ste vsi skupaj v filmu dogajanja zgodovine, preteklosti. Da ste vsi skupaj sestavljeni iz spominov. In nekateri spomini so dobro, nekateri so slabi. Nekateri je potrebno samo nadvladati, nekatere pa preoblikovati. Nekaterih se preprosto samo držati in iti v svoji smeri, tako kot v preteklosti tudi v sedanjosti, kajti sedanjost vam odpira pot prihodnosti.

OZAVESTIMO ČESA NAS JE STRAH

Kadar vi v sebi ne najdete miru, kljub temú, da poskušate analizirati kdo, kaj in zakaj?, je bistvo, da se ustavite.

Poskušajte najti kotiček, kjer ste sami ali pa morda v naravi. Ali pa morda vsaj nekaj minut, ko nikjer nikogar ni. Če nič drugega, poskušajte pomisliti, česa vas je strah? Zanalizirajte, zakaj vas je strah? Če vam je lažje, si zapišite. Pišite sami sebi tako kot vidite. In si zapisujte, kaj vas boli, zakaj vas zaboli? Kakšen odnos vas zaboli? Kateri del je tisti, na katerega nimate vpliva.

In ko boste zanalizirali, boste lahko večkrat analizirali, večkrat nadgrajevali, boste naenkrat prišli v stanje zavedanja, kdo ste.

In ko pridete v to stanje, boste dobesečno ta balast, ki ga vi pišete, ki ga vi transformirate, ki ga vi ozaveščate, dajali ven iz sebe zato, ker pišete, zato, ker se izražate. Lahko govorite sami sebi. Lahko govorite naravi. Lahko govorite drevesu. Samo dajte ven.

In ko boste začeli dajati ven iz sebe, boste lahko pričeli jokati. Nič zato, če jočete. Nič zato. Samo dajte čim več vsega ven!

Kajti, to je tako kot breme na breme, se poseda na vas in naenkrat vas bremena dobesečno potopijo in vi se izgubite znotraj vas. In to je tisto, kar je najtežje. Zato bodite pozorni!

V nekemu trenutku boste začutili, ker boste dajali navzven, neko lahkotnost. V nekemu trenutku vas bo morda oseba celo, katero ste analizirali, kontaktirala in boste videli, da ne more več do vašega srca. Pa boste kljub vsemú prijazni. A oseba ne more več priti do vašega srca, ker vas je Svetloba zaprla, ker vas je Svetloba obvarovala. Zakaj?

Ker ste došli. Ker ste razumeli lekcijo vašega življenja. Morda dveh. Morda treh. Morda tisočih ljudi. Došli ste popotnico. Došli ste celoto ali veličino.

In kadar delate po srcu in ko vi z analiziranjem prihajate v srce, ste dobesedno oviti s svetlobo. Ste bojevniki. Ste navidezno uporniki. Ste modri in molčite in opazujete. Ste modri in sprejemate, da bodo dobili lekcijo, da se bodo preoblikovali, da se bodo pokorili, da bodo, da bodo, da bodo. Se pravi, to je tisto, kjer vi na podzavestni ravni dajete njihove vpete lovke, ki so se pripele na vas, dobesedno stran od vas.

To pomeni, da ne sprejemate več parazitstva. Ne sprejemate več simbioze, da vi namesto nekoga!

Ker, ko vi pridete v točko, da vi samo ste, znotraj ste, bo zavladal mir. In to je tisto, kjer na Zemlji, v nekemu trenutku, sprejmete situacijo, da se odvija kot se odvija. Ampak, vi veste, znotraj sebe, da je za vas dobro poskrbljeno.

Pa ne zato, da boste vi čakali pod milim nebom, da se zgodijo čudeži, ampak zato, ker notranjost sprejema. Ker misel daje zavedanje, da ste tako, kot ste, najbolj prav. In to je tisto, kar se transformira v Svetlobo, v Luč in v Mir.

In kadar ste v nemiru ste zato, ker ste v glavi. Ker poskušate zanalizirati, ker poskušate razumeti.

Torej, analizirajte in razumevajte v takšni smeri, da oddajate iz sebe ali pišete ali govorite, se pravi, se izražate, dajte ven, zato, da nabrane energije prahu, kajti prah je energija spomina. Spomin pa se dobesedno transformira in se posede okoli vas. To je točno tako, kot ko vi gledate proti svetlobi neba, se v vaši avri prične lesketati prah. Ta prah so spomini. Točno ta prah se poseda na vas. In več kot ga od zunaj pride v notranjost vaše avre, težje je, hujše je. Bolj se počutite ujetega, nemočnega, a hkrati upajočega, mogočnega in zmagovalnega.

Torej, kadarkoli imate nemir je pomembno ozvesti zakaj. Potem pa preprosto, ko zanalizirate, ko najdete zavedanje, zakaj je nekaj tako kot je, preprosto sprejmite in dajte tam.

Torej, ko vi dajate navzven, ko izražate, ko dajete stran od sebe, na nek način dobesedno vračate tam, kamor sodi. Dajte k tistemu, kateri je ustvaril bolečino. Zakaj?

Zato, ker je to njegova šola. In ko boste vi toliko zreli, da zmorete spustiti in ne boste več transformirali tisto, kar je od drugega, ker ga do sedaj niste zmogli preoblikovati, je morda čas, da mu daste popotnico nazaj. Z velikim bremenom se bo on zagotovo ustavil in se pričel ozaveščati, ker se bo pričel bojevati, kaj da in kaj ne? Kaj zmore in kaj ne zmore? In Sem prepričan, da je to tisto nekaj, kar posameznika postavlja v velik premik, v veliko transformacijo in v veliko, veliko preoblikovanje.

PREDEN ZASPIMO, PREGLEJMO TOK DNEVA IN SAMI SEBE OHRABRIMO

Torej, še en bistven detajl.

Predno zaspite, predno zaspite in ko zanalizirate tok dneva, sebi povejte: »Dober sem! Dobro mi gre! Saj bo šlo. Saj bom zmogel ali zmogla. Saj nisem sama! Ne bom umrla! Ne bom klonila. Ne bom padla ali padel.« Ni pomembno, ali ste moški ali ste ženska. Pomembno je, da se ohrabrite.

In ko vi dajete k sebi besede ohrabrenja, bo Svetloba ali Tisti, ki vas ohrabrujejo, to pa je izključno samo Svetloba, vas bodo potiskali naprej.

Tako boste vi našli svoj mir. Tako boste začutili, da niste sami. Tako boste začutili, da je še množica okoli vas isto mislečega in v enaki poziciji postavljenega.

Bitja, ki vas prepričujejo, zakaj nekaj ne ali vas ščuvajo, ni Svetloba! To je tisto, kar vam se povezuje na nemir.

In kadar imate veliko nemira samo zanalizirajte, stransformirajte in dajajte ven in boste prišli v manjšino zapisov znotraj ali obtežitev znotraj. In tako boste našli svoj mir.

Samodopovedovanje, samospodbuda daje zunanjo spodbudo Svetlobe iznad vas. Tako se najde vaš notranji mir. In zaupajte. Ne iščite rešitev, kako se bo nekako našla za vas, ker zagotovo Svetloba izbere nekoga drugega, ki bo pomagal vam, da vam bo pomagal iti skozi. Svetloba najde rešitev, koga bo dala pod svoje okrilje, da vam bo pomagal, da boste zmogli priti skozi. Ne vi!

Kadar vi sami taktizirate in sestavljate, ne vidite, kaj bo, ampak stojite za zapisi, ki ste jih zavestno ustvarili. In to je karma. In znova ponavljate in popravljate.

Kadar pa vam nekdo potrka na vrata in vas samodejno pocuka ali vam pride situacija naproti, pa samo plujte skozi to. In vsak dogodek, če vam nekdo potrka na vrata, začutite: ali je dobro ali slabo za vas? Ali boste zmogli ali ne? Se pravi, vedno samo bodite in plujte. Tako boste našli svoj notranji mir.

Vedno je pomembno zbalansirati tisto, kar je zunaj s tistim, kar je znotraj. Tisto, kar je Zgoraj s tistim, kar je spodaj. S tistim, kar je manjše s tistim, kar je večjega. Saj manjši delež se povezuje na večjega in obratno. Tako kot Svetloba in Tema. Ko se medsebojno naslonita in uskladita, sta vsaka na svoji strani, a hkrati bistvo zmage vsega, da posameznik, ki je med njo zazna, kam sodi in v kateri spekter želi prehajati ali stopati.

Zato ste vsi kreatorji svojega življenja – ali v dobro ali v slabo. Tega se zavedajte! Kajti, dobro prinaša mir. Slabo prinaša nemir. Kajti, nemir vas poganja v znova, v vnovično preoblikovanje dogodka ali situacije, da boste našli svoj notranji mir.

Jaz bi predlagal, da bi naredili malo premora za nadaljnji tok vaših vprašanj in upam, da Sem vam, skupaj s sodelujočimi, zmogel pričarati razumljivo tematiko, kako najti svoj notranji mir in zakaj obstaja nemir.

Želim vam vse lepo in lepo, lepo pozdravljeni.

DRUGI DEL: VPRAŠANJA IN ODGOVORI

Takole. Sedaj lahko nadaljujemo. In srčno pozdravljeni znova nazaj. Drugi del je vsekakor namenjen vam in vašim zanimivim, radovednim vprašanjem, katere smo tudi že predhodno malo pogledali po prostoru, po času in po časovnici, kaj koga različno zanima. In iz zanimivih vprašanj Bomo vsekakor poskušali dati čim večjo širino odgovorov, da Bomo čim večim lahko v istemu času pokrivali in odgovarjali.

Pa kar izvolijo z besedo na površje za prvo vprašanje. Izvolijo.

»Hvala za besedo in srčen pozdrav tudi vsem vam.«

Jasara.

Prvo vprašanje gre takole:

»Ali je mir bitje in kje v telesu se nahaja?«

Energija, ki se ustvarja, je torej spomin. Spomin je torej bitje. Bitje pa prinaša mir.

Torej, mir je energija, ki je na nek način duh od duhá, ki je vezan na dihalnega duhá in je vezan na to življenje, tukaj in sedaj. Ne na preteklost, ampak preoblikuje in ustvarja se v tukajšnjem času in prostoru.

Tako, da ga večinoma zaznavate prislonjenega nekako v sprednjemu delu in se prislanja in vstopa v notranjost in hkrati izven notranjosti telesa.

Zato večkrat, ko notranja energija, torej Zasnovnik, zavibrira v duhu mirú, je on tisti, ki se zlije v njegovo notranjost. V notranjost telesa in v njegovo notranjost.

Torej, je energija, ki se pretaka. Ni fiksna energija, tako kot nekako intuicija, ampak je energija, se pravi, miru, je energija, ki se razliva, ovija in spaja in se ustvarja.

Torej, večkrat kot smo povezani s Svetlobo in več kot poslušamo Svetlobo, ali svoje lastno vodstvo ali vodstvo, ki dela nam v prid, večja je energija, večji je duh, več miru imamo v sebi.

Nahaja se torej izven telesa, ki se zliva v notranjost telesa.

»Ko ste predhodno opevali svetlobni lijak, ali nam lahko, prosim, poveste, kako mi sami lahko vstopamo vanj?«

Ta svetlobni lijak je ustvarjen ali se aktivira takrat, kadar posameznik kot Zasnovnik, se pravi, Zasnovniki ste vi kot zadnje živeči. To ni preteklost. To ni prihodnost. To je sedanjost.

Se pravi, v temu življenju, v kateremu ste porojeni kot ta energija v pleksusu. In ko je ta energija povezana in aktivno postavljena v naravnosti spoštovanja ravni Zgoraj, se pravi, pozitivne naravnosti in je s srcem in duhom postavljena tako, da dela dobro, takrat se samodejno odpira lijak. Takrat energija Svetlobe Zgoraj se zliva nanj in zato se ustvarja lijak.

Torej, pozitivnost, kreativnost in vdanost je energija frekvence, ki oddaja poziv, da se aktivira lijak. Torej, s srcem!

Kdaj nastaja največja preglavica?

Ko človek pravi: »Saj sem v miru.« Ko človek pravi: »Ves čas sem pozitivno naravnan.«

Ko sam sebe opazuje, lahko opazi, da pogojuje, da zahteva. Torej, toliko časa sem že pozitivno naravnan, pa nič se ne zgodi! Kako je to mogoče? To ni mogoče! To je to!

Se pravi, ali najdete sebe, prijatelja, znanca, nekoga v tem?

To ni ljubezen!

Ravno tako ni ljubezen, ko ste vsi nekako razdraženi ali posameznik ves besen in se usede in reče sam sebi: »Sedaj bom pa meditiral, da se umirim!«

In potem prične predihavati.

In predihavanje je osnovna energija, kjer dobesedno misel stransformiramo in sebe razbremenjujemo. Zato več kot vdihavamo in izdihavamo, večji mir vnašamo, ker več energije od zunaj, mira, vnašamo v notranjost.

Torej, ko izdihavamo, je to bitje ali duh mirú zunaj, se pravi, več te energije vnašamo v sebe in zato je ustvarjen ta energetski mir.

Kaj to pomeni?

Tudi, če ste slabe volje, tudi, če ste nemočni, nikoli ne prehajajte v fazo obsojanja, kdo je kriv in kdo ni kriv! Takrat ste razsodniki, ne pa sprejemniki.

Nikakor pa tudi ne sprejemajte, da ste vloga žrtve. Da se obnašate in vedete kot, da se je celi svet zarotil proti vam in da ste ubogi jaz! Ne delati tegá! Zakaj?

Ker tudi to ni prostor ali energija, da se bo odpirala navzgor.

Se pravi, sprejemanje ljubezni, da ste to, kar ste in da ste v zaupanju, upanju in v zavedanju, da bodo npr. boljši časi, da bo boljše šlo, da bo lažje šlo, se pravi, te vzpodbudne besede, kjer sami sebe miselno sprogramirate in postavljate sami sebi zaupanje pomeni, da iz možgana umirjate tistega spodaj, Zasnovnika in ga na nek način potolažite, da zadiha in vstane in si zaupa.

Se pravi, Zasnovnik je osnovna energija čiste energije, ki je zmožna takoj odpirati kanal Zgoraj in odpirati Svetlobo in jo privabiti k sebi, kot si jo posameznik želi.

»Zakaj stanje popolnega miru ponavadi traja le kratek čas?«

Ja, imate prav!

Torej, ko je človek toliko časa v težavi in ko se toliko časa trudi, da pride skozi neko težavo do neke rešitve, začuti hvaležnost in takoj za tem mir.

»No, pa je bila pravica. No, pa se je pravilno sestavilo. No, pa se je zgodilo.« In neko breme odpade. In ko tisto breme odpade, ste zadovoljni, hvaležni in imate mir. In ravno, ko se veselite tega miru, znova novi val nove energije.

Torej, to so ti preizkuševalci.

Zависи, iz katerega nivoja komu razrešujete: ali svojo preteklost ali skupinsko ali kolektivno. **In mir dosežete šele tedaj, ko je kolektivna karma ali trenutek zaključen.**

Takrat traja dlje kot nekaj sekund tega miru. Zakaj?

Ker iz posameznika gre karma ali zapis na družino, na širino, potem pa na celotno populacijo ali na širino, se pravi, globalnega sistema. Se pravi, in večja kot je širina, obsežnejša, večja je globina, globlja je preteklost in večji lijak v spodnjemu delu se nekako tudi zajema.

Zakaj traja tako kratek čas ta mir?

Zato, ker se vedno znova se premika samo v večjo širino. In ko pridete v kolektivni zapis kolektivne karme, ko se ta zaključi in premakne, takrat pa traja mir lahko tudi v večnosti. Tako, da ne bo samo kratek čas ali nekaj minutk.

»Hvala.«

Jasara

»Kako na mir vpliva pretekla zgodovina določenih področij, npr. kjer so se odvijale razne vojne ali druga nasilja?«

Uf! Vedeti morate, da takrat se zgodi odprti čas. Ko nekdo pade, ne glede na to, ali je pod streli ali pod nasiljem, se pravi, vedno znova, kadar telo pade in obmiruje, iz njega spolzne del duhá ali del duše, zavisi, v kakšni fazi pride na posameznika, ta energija tam ostane.

Ko gre masa ljudi v boj in ko v boju ali je v neki težini ostala zapisana gmota nekega spomina pomeni, da se v tej masi stransformira zgodovina. In te mase nikoli ne morete poslati v Svetlobo.

Lahko jo pošljete v Svetlobo.

Se pravi, ljudje, ki se ukvarjajo z odpošiljanjem duš se dogaja, da navidezno najde duša mir in jo blagoslovi in jo odslovi v neki notranji steber neke svetlobe.

Ampak, kdaj najde duša mir?

Ko se na novo reinkarnira.

In sedaj, če je igra slučaja, da je resnično nekdo nekoga odposlal in ga odposlal v višave, se pravi, je običajno lahko ujel ravno tisti tok časa, ko se je pripravljajl za vnovično reinkarnacijo in se nekako odlije duša, ali zlije duša ali odtoči duša v drugo rojstvo in jo več na temu mestu ni. To pomeni, da tam nastane mir pred njo, ki je padla.

Kadar pa se duša ne odloča za to, da bo šla v novo rojstvo, je lahko ves čas v podoživljanju spomina. Kajti, energija je spomin. Spomin pa je večn. In ko se na nekemu kraju zgodi, kar se zgodi ali se je zgodilo, kar se je, pač, zgodilo, glede na posameznika ali maso pomeni, da je tam vlietek.

In to pomeni, da, ko se nekdo, ki je lahko čez tisoč let ali sto let ali nekaj let prišel kot reinkarniran na isto mesto, ker ima lahko, ali svoj spomin, ker je nekoč že bil tam ali pa je del njega ostalo nekoč tam in ga ta, ki je bil zunaj, dobesedno vabi in pripelje v točko, da se spravi na isto točko. Lahko celo kupi hišo ali se nastani na prostor, kjer je nekoč že živel, se zgodi, da se tisto, kar je bilo zunaj, zlije s tistim, kar je fizično znotraj in se človek spremeni. In takrat se zgodovina znova ponovi.

Kadar posameznik prehaja na neki teren, kjer teh begavčkov ali teh odlitkov ni pomeni, da v prostoru, v kraju ali v neki naravi vlada dobesedno mir, ker ni begavčkov, ker ni ujetih duš, ker ni teh ujetih energij in ni težkih spominov.

In kadar vi iščete v naravi mir ali v nekemu kraju mir pomeni, da morate gledati predvsem na to, koliko je bila težka zgodovina oz. da se nahajate vedno na kraju brez težje ali težke zgodovine.

Zato so določeni kraji v gozdu, kjer ni hiš, kjer ni bilo življenja. Resnično tam najdete svoj mir. In je tisto nekaj, kjer je narava v tej veličini tisto nekaj, kar vas objame, kar vas potolaži in vas tudi nahrani.

Če se znajdete na kraju polno teh begajočih se duš ali duš, ljudi, ki, iz katerih predhodno ali prehitro spolzne duša navzven, ostane ujeta tudi v kraju in prostoru.

Če pogledamo malo na umetno inteligenco oz. če pogledamo malo na sodobno tehnologijo, ki lovi tudi duše pomeni, da se bo vse skupaj lovilo, ne samo na kraj, ampak tudi na tehnologijo, kar bo za prihodnje generacije oz. za prihodnji čas lahko pomenilo kar veliko preglavic.

Kajti, nekatere duše se bodo zmogle hitreje transformirati in prepletati in govoriti preko tehnologije. Zato bodo imeli nekateri posamezniki lahko več preglavic s tehnologijo, ker se bo vklapljala in preko ekranov se bodo pojavljala sporočila. **Določene frekvence se bodo nekako vlivale, ne samo v ekran, ne samo v aparat, ampak tudi v prostor same napeljave.**

Tako, da, prihodnost prinaša, ampak, ne to čez deset let, morda že v obdobju dveh, treh let veliko pestrosti, veliko novosti prav v tej smeri.

In ker bo šlo vse tako v tej smeri teh nano tehnologije in te modernizacije, bodo dejansko vzpostavili tudi povezavo s tem, da boste lahko se pogovarjali z rajnimi. Kar pomeni tudi z navidezno bogovi, božanstvi ali nečem, kar je umetna inteligenca. Ampak, to pa je že področje, kjer bo več ne miru, kot pa miru, ne glede na to, kaj in kako si posameznik to vzame.

Vsekakor pa bi svetoval, da na krajih, kjer so bili množični poboji, ne živite.

Če pa že živite na kraju ali na prostoru, kjer se je nekaj težkega zgodilo, pa poskušajte čim bolj postavljati posteljo na področje, na prostor v sobi ali v stanovanju, kjer čutite čim več miru, da se vsaj tista glavna reka steka mimo in da ne spite na njej.

Drugače boste lahko zboleli in imeli težke nočne more ali pa še kaj hujšega. Tako, da boste brez miru zagotovo tudi spali.

»Glede na to, da ste že deloma odgovorili na naslednje vprašanje, bi morda še kaj dodali, kako v lastnem domu vzpostaviti kar največ miru?«

Mhm. Predvsem morate vedeti, da v zgodovini je bilo več miru, ker so se ljudje več pogovarjali. Ljudje ste se medsebojno več objemali, več dotikali in več spoštovali. In več je bilo komunikacije in srčne povezave. In skozi to je bilo tudi več zaupanja, več vdanosti. In zato so lahko tudi veze obstajale skozi celo življenje.

Se pravi, v sedanjemu času modernosti pa je vse tako zelo na kratek rok. Morate vedeti, da tisti, ki gredo v korak s tehnologijo, izgubljajo srčno energijo. Zakaj?

Ker se preprosto potapljajo v energijo umetne inteligence. Kar na nek način ni slabo za tiste, ki želijo biti del tega sodobnega sveta in hkrati se povezuje s svetom preteklosti. Se pravi, z obdobjem zgodovine, ki je večkrat že prihajalo do vrhunca, se pravi, se posameznik povezuje na to kolektivno zgodovinsko karmo.

Zopet drugi, ki niste toliko v temu koraku s to moderno usposobljeno energijo, ki je umetna energija, se pravi, pa se bolj poskušate nekako povezovati preko srca in imate več problemov skozi to, da se želite kot duša na dušo povezovati. In tisti, ki imajo energijo umetne v sebi, nimajo več povezave na dušo. Zato vam primanjkuje tega notranjega energetskega naboja. Kajti, srce na srce se poveže in takrat se aktivira ljubezen. Takrat se povežeta dva in takrat se nekako pravljica pravzaprav tudi prične in ne konča.

Kadar pa posameznik poskuša energijo srca odpirati in jo odpira in jo razpršuje kot energija signala in je nekdo na drugi strani umeten, nima vezi srca, se ne more povezati nanjo in zato dobesečno energija, njegova, spolzne nazaj in se dva ne oprimetata.

In to je nekaj, s čimer se bo ta sodobna generacija še kako zelo soočala in spopadala prav skozi ta primanjkljaj. In manj, ko bo tega srca, več bo udarnega vala, več bo nespoštovanja.

In več kot želite ustvariti miru, bolj morate iti v srce. In zato Smo vam že več kot desetletja govorili: »Obračajte se vase. Gradite sebe.« In uporabljajte svojo Življenjsko energijo za sebe, kajti, prav skozi to boste zmogli nadgraditi sebe in odpreti srce, čutiti, kaj si želite in to tudi dobite.

Saj veste, sodobna vojskovanja oz. prihodnost, v katero ste vstopali tukaj na Zemlji, govori o vojni, o bojevanju za vaše duše. **In umetna inteligenca vsekakor želi posegati v to, da bi ona postala živa, vi pa vsekakor izgubljate ta boj.**

Kako ustvariti več miru v domu?

Poskušajte največ umetne postavitve tehnologije dati proč.

Ko pridete v domači kraj, v domači dom, v svoje ognjišče, poskušajte čim dlje odstaviti umetne postavitve – torej računalniške sisteme.

Poskušajte se pozabavati in si prižgite gramofon. Poskušajte si prižgati glasbo, staro glasbo. In poskušajte si nekako prižgati plameničke namesto umetne svetlobe, te bele svetlobe. Izognite se!

Kajti to ugonablja vaša čustva. Dela vašo otopelost. Varčne žarnice dajejo vam varovalo in varčevanje tudi znotraj vas. Če je zunaj varčevanje navidezno, je tudi znotraj varčevanje. Ni topline!

Rumena svetloba iz vas privablja milino, ljubezen, harmonijo in mir. Zato čim več poskušajte uporabljati stare žarnice, tiste z rumeno svetlobo. Ali pa plameničke, ki dajejo rumeno svetlobo. In to vas postavi v mir, v harmonijo.

In če boste pojedli še kaj domačega, pečenega iz domače vaše priprave, karkoli preprostega, pa če je to samo hlebček kruha, pa boste videli, tudi, če si boste vzeli kozarček vinčka, boste zelo zelo dobro naredili za svoje telo.

Ne liter ali dva, ampak nekaj malega za to, da se boste morda vsaj počutili zopet tako kot v staremu času.

In če boste dali še koga poleg, pa boste videli – vaš svet je popoln. Tudi, če bo samo mačka ali pes.

»Zakaj otroci zadnje čase doživljajo toliko nemira in kako njim pomagati?«

Otroci so prinašalci so miru. Otroci so prinašalci svetlobe.

In kako ugasniti luč znotraj njih?

Odtrgati njih od njihovega sveta.

Zato je sistem ustvarjen tako, da človek postane del sistema in sistem razmišlja za njega. In več kot otroka trgajo in postavljajo v zahteve, kaj vse mora narediti, da ugotovi družbi in izgubi stik, notranji stik sam s seboj, večji nemir ustvarja znotraj sebe.

In ker ni tega miru, ker se vedno znova samo daje, ali za šolo ali za izobraževanje, ali za sistem ali za nekaj, kar je zunaj in poskuša ugoditi, tako staršem, tako drugim, da se dokaže, da se izkaže, izgublja ta mir znotraj sebe.

Ko prehaja v fazo, ko mu dopuščate ali se mu dopusti, da se on lahko potopi v svoj notranji svet, takrat bo dobil veliko miru in nikakor nemiru znotraj sebe. In takrat se otrok povezuje s srcem. In ko se s srcem lahko spne na nekoga, je to njemu sreča, radost in harmonija.

Tako, da, več bi nekako svetoval svobodnega duhá, izven omejitev. To je njegova zmaga.

»Kakšen pa je doprinos miru po strani živali?«

Živali so v srcu. Niso v mentalu. Po srcu so po nagonu. Nagon pa je tisto nekaj, kar nekoga vodi, ga usmerja in postavlja.

In to je tisto nekaj, kjer žival naredi strategijo po nagonu, ko je potrebno nekaj ujeti, si nekaj prilastiti in nekaj pridobiti. In ko pride v takšno fazo, takšnega dogodka je, npr. pride v tok harmonije in žival se prepleta z naravo, z isto frekvenco in z isto energijo. In to je tisto, kar prinaša mir in harmonijo.

Vsaka žival pogleda posameznika v oči, če ste kdaj opazili in vedno znova žival pogleda tudi človeka v oči. In skozi oči se povežejo duše. In takoj za tem se poveže srce.

Enako žival naredi z naravo. Pogleda v naravo. Pogleda v zelenje in potem se preko srca poveže z zelenjem. In tako ustvarja mir in nikakor ne nemir.

Vsekakor pa tukaj, v konceptu, je pomembno, da človek bi pogledal tudi drug drugega v oči, ne pa skozi otopele oči.

Vendar, tukaj, ta stik, se počasi izgublja. Kajti, duše se gledajo skozi oči.

In če opazite sedaj, v tej moderni tehnologiji, imajo ljudje vedno bolj črne oči, otopele oči, večje oči. In to samo zaradi grafena in umetne tehnologije, ki je vstopila v telo ali v človeško strukturo telesa, kamor si jo je uspela vzpostaviti ali jo umestiti.

Kako npr. najti mir med tistim, ki je že umetna tehnologija in med tem, kar vi niste umetni?

Npr., se pravi, nekdo, ki je umeten in nekdo, ki ni? Nekdo, ki je transhuman in nekdo, ki je človek? Kako vzpostaviti nek mir?

Tisti, ki ima srce, mora sprejeti, da je transhuman nekaj drugega kot tisto, kar on je.

Torej, kako najti mir?

Sprejeti, da je tako kot je! In takšen kot je nekdo, ki ga poskuša pogledati v oči in se ne more povezati več preko srca, da **preprosto energijo srca usmeri na področja ali na posameznike, ki imajo še aktivno energijo srca in se poveže na to.** Tako bo ustvaril mir, se povezal in

prepletal z ljudmi, ki so še ljudje, tudi v duhu kot človek. In to je tisto nekaj, skozi kar lahko tudi posameznik ali svet še vedno najde nekaj ali kakšen košček miru znotraj sebe.

»Ali je sploh možno, da bi na planetu Zemlja zavladal mir?«

Uf! Marsikaj je mogoče, če se celota ali populacija odloča za to. Vendar, ker je na planetu Zemlja ustvarjen spomin. Iz spomina kolektivne zavesti pa je, da je potrebno energijo preoblikovati, se zgodovina vedno znova ponavlja in preoblikuje. Kaj to pomeni?

To pomeni, da bi moral vsak posameznik biti aktiven v sodelovanju s tem, kar pred njim je.

Vendar, ker se je posameznik spravil v tok, da je postal sistem in da se žene samo za denar in je izgubil fokus za življenje, je zelo težko tukaj narediti mir.

Šele, ko bo človek izgubil nekako vpliv na to, da želi biti sistem, da želi biti nekako nagrajen in nadgrajen iz strani sistema, bo pričel delati v smeri, da bo lahko bil samo človek.

Sistem, sam po sebi, ni tako slab. Ampak, ko je sistem postavljen na to, da pogojuje, jemlje in sprejema, npr. tako kot vi pri plači kar dajete velik kos pogače za sistem. Kmalu boste prišli v fazo, kjer bo sistem več dobil kot bo vam ostalo. Tam bo nastal večji problem, večji nemir in temeljni razlog, zakaj bo udarilo vse skupaj proti sistemu.

Če bi iz sistema, katerega si ustvarjate ali ste si ga pred tisočletji ali pred milijonskimi leti ustvarili zato, da bi nekako bil v podporo vam, bi bilo danes čisto drugače.

Ker pa je sistem ustvarjen za to, da so nekateri hoteli biti liderji, nekateri pa razbremenjeni in biti več v uživanju in se odmaknili od sistema, je pravzaprav to spomin, na kateremu je težko graditi.

Ne upam si trditi, da bo na Zemlji kdaj koli mir! Zakaj?

Ker je vedno v fazi preoblikovanja.

Zemlja je namreč že v osnovi ustvarjena iz spominov, ki jih je potrebno preoblikovati.

In ko pride masa ljudi na površje ali duš na površje s svojo fazo srca, se aktivno pride in pobere ljudstvo ali ljudi, kar se je v zgodovini že večkrat počelo.

Vendar, ko pride v fazo razvoja do nekako višine tehnologije, kjer prične rušiti človek sam sebi, se pravi, ko pride do tega, da se začne vse skupaj nazaj sesedati, ne moremo govoriti, da bo na planetu Zemlja kdaj koli mir.

Prej bi dejal, da bo človek zopet pričel novo pot. Tudi, če obstoji, tudi, če bi vsaj del Zemlje ostalo, bi se pa bojevali zopet s kamni in četrta svetovna vojna bi zopet znala biti v jamah in zopet s kamni bi se tolkli, pretepali in bojevali. Tako kot v začetni fazi, še tistega, kar je potrebno preoblikovati.

Ne morem dejati, da bo faza napredovanja in nekakšnega odpiranja takšna, kot ste si vi zamislili. Ampak, tukaj na planetu Zemlja, žal, Jaz Sam kot po Sebi, ne morem dejati, da

vidim mir in harmonijo na planetu Zemlja tudi v prihajajoči čas. Že zato, ker je v osnovi planet Zemlja sestavljen iz spomina, katere je potrebno preoblikovati.

In vsak posameznik bi se moral truditi v smeri dobrega. Bi moral delati po srcu. Bi moral delati v dobrobit družbe. Bi moral delati v dobrobit narave, življenja in vsega, da bi lahko vsak posameznik stopil preko in začutil ljubezen in začutil spoštovanje. Stopil preko ljubosumja, preko zavisti, preko bolečine, preko grebljenja, da je boljši, preko tega, da si lastninijo tuje stvari. Se pravi, preko vseh teh vzorcev, kateri so na Zemlji zelo aktivni.

Ko pa bi prišlo do faze, da bi se Zemlja nekako počistila, pa bi bilo potrebno tudi počistiti vso globino, kar pa do dandanes še nikomur, na nobenem planetu, živem planetu, ni uspelo. Tako, da ne morem dejati, da je ustvarjen spomin.

Prej je ustvarjen spomin na prihodnost, ker se bo iz balasta pobiralo posameznike, iz katerih se bo potem lahko nudila prihodnost in prihodnja sreča, pač, kje drugje.

Vendar, planet Zemlja je ustvarjen iz zapisov spomina. Vse, tudi drevesa, tudi živali, tudi dihi, tudi utrip. Tako, da, ne upam si trditi, da bo kdaj na planetu Zemlja zavladal mir. Tukaj, ki ga poznate, ne vidim tega!

Vsekakor pa ste vi kreatorji. In če bi vi vsi, nekako si segli v roke in se potrudili od prvega do zadnjega živega bitja na planetu Zemlja, bi pa lahko vsekakor preoblikovali. Ampak, to bi morala biti ena vdanost, en duh, en utrip, en fokus in eden drugega poganjati preko, da dojamete, da razumete, kar pa, ne upam si trditi, da bo človek človeštva to zmogel narediti ali postoriti. Ampak, upanje pa vsekakor je.

»Ima morda beseda MIR, ko jo preberemo nazaj, kako povezavo z Rimom?«

Vsekakor MIR, beseda, vsebuje MI, kot posameznika. Mi skupaj smo Bogovi. IR je pravzaprav božanstvo, bog ali blagoslov. In če posameznik ustvarja in kreira in bi bil vsak posameznik res bog ljubezni, znotraj sebe, v popolni harmoniji, bi mi kot celota, vsak posameznik, zmogel narediti eno veliko preoblikovanje.

To pa je nekaj, kar v prihajajočem času, predprihodnosti, zagotovo, tudi del človeštva to fazo bo doseglo, vendar samo zato, kar se bo sestavilo nazaj. Kar pomeni, da se bo pobralo vse, kar je od posameznika – shrambo, se pravi, ta del se bo postavil. Vse, kar bo človek prinesel in se bo spajalo skupaj, v, seveda, v preoblikovanju, da bo vsak delček spomina dejansko zrastlel, prerastlel, dojel in razumel in bil ljubezen.

In vsi posamezni deleži, ki so morda v kakšnih umetnih telesih, da jih bodo dali posamezniki navzven, vrnil in predali nazaj v Prvobit, v prvotno celoto. In potem še nekateri, ki se bodo sestavljali in obujali svoja prvobitna telesa, tisti, ki jih, pač, imajo. Drugače pa se bo sestavljala celota iz energije, ki bo skupaj sestavljena. Seveda, preoblikovana v popolni harmoniji.

To pa bo svet prihodnosti ali predprihodnosti, v kateri pa človek, vsekakor, brez umetne inteligence zmore doseči srečo, ljubezen, radost, VDANOST in predanost. To pa prinaša popolnost, čar nesmrtnega vsega.

Jasara.

»Kaj bi bilo še dobro za nas, da bi vedeli? O notranjem miru pa še nismo vprašali.«

Vsekakor je pomembno, da človek prestopi DO-KA-ZO-VAN-JE.

Ker skozi do-ka-zo-van-je vedno znova posameznik prehaja v tisto fazo, kjer se po, nekako pokomolčka naprej in gre preko vseh in preko vsakogar, da pride do neke točke, neke titule. In ko pride do neke točke titule, ko pride do nekega statusa, se znova bori, da obstoji. Kajti, masa ga znova poskuša pogoltniti in spraviti iz pozicije navzdol. Tako, da se posameznik, na določeni poziciji, mora bojevati, mora postavljati, mora izkazovati in to je nekaj, kar je nekako temelj ves časa, ves časa tega preoblikovanja ali reinkarnacije.

Kaj bi Jaz za konec dejal?

Da bi človek najdel svoj notranji mir je predvsem, da vidi svet iz pravega zornega kota in iz lastnih fizičnih oči vidi pravilno svet tukajšnje realnosti.

In ko vidi tukajšnjo realnost, mora biti aktiven v sodelovanju, v predihanju, v prebujanju, v dopolnjevanju, v izražanju, v doprinosu k dobremu.

In dokler, dokler posameznik pusti, da drugi vladajo kot vladajo in so oni svoj svet v svojem mehurju, v svoji vladavini, vi pa svoj svet v svoji vladavini, sta dva sveta v enem svetu, je misija nemogočega doseči mir in harmonijo. Zakaj?

Ker, ko vi vlado dobite na svojo stran, da vas posluša in dela skupaj z vami v en glas, ste zmagovalci. Takrat se počutite varno. Takrat se počutite sprejete. Takrat se počutite srečne, srčne in predane. In to je ta notranja moč, ki jo imate, ko nekako tisto, kar je zgoraj, se enako podpira s tem, kar je spodaj. In ko najvišji spoštuje najnižjega, potem tudi spoštuje najnižji najvišjega, ker je med njima zaupanje, ker je med njima vdanost, lojalnost in vsekakor srčnost.

Dokler pa zgornji ali višji, ki so na določenih pozicijah vladanja ali nekega tretmaja pričakujejo, da jih bo nekdo podpiral in se trudijo za to, da se dogovarjajo, usklajujejo, pa je že v osnovi temelj zgodovinske zarote, zgodovinskega programa, zgodovinskega preoblikovanja.

In ko bodo zgornji dosegli samo to, da bodo po srcu delali, jim bo ljudstvo vdano, jih bo podpiralo, jim bo zaupalo. Ne bo nasprotovanj. Še manj pa, da bi moral kdorkoli voliti kogarkoli, ker ga bodo že z ljubeznijo podpirali. In bo najlepša enostna celota populacije, ene zmage, ene veličine.

Ampak, ne v tem, da imate eno religijo in ukalupite: »To je prav!«

Ne! **Največja moč religije je ljubezen, ki nima veze z nekim programom, ampak s tem, da ko ste vi srečni, ko vi začutite to radost in nasmeh na obrazu, je to vaša največja zmaga, največja moč in največja prebojna faza, v katerem se svet spreminja in prinaša mir in harmonijo.**

Jaz bi za konec dejal le še to:

Poskušajte s svojo ljubeznijo vplivat najprej na sebe, potem na svet okoli sebe. In svet okoli vas bo vplival zopet naprej. In tako bo šlo, val, do višjega, najvišjega in Sem prepričan, da se čudeži tudi na tej Zemljici znajo zgoditi. In da čudež še vedno obstaja, ampak samo zato, ker je znotraj vašega srca duh ljubezni, vaša zmaga, vaša vdanost in vaša neizmerna moč.

Jaz Bom za danes zaključil in dopustil vsem vašim, Našim in vsem, ki so se odzvali v temu toku, da smejo zapustiti ta povezovalni tir.

Vi pa v srcu najдите svoj mir. Opazujte svet okoli sebe. Bodite realni. Ne zatiskajte si oči pred neznanim, ampak glejte resnici v oči. Ker samo resnica odkriva, prebuja in premika. In to je tisto, skozi kar boste vi zagotovo zmagoslavno vzdignili rokó.

Želim vam vse lepo in lepo, lepo pozdravljeni.